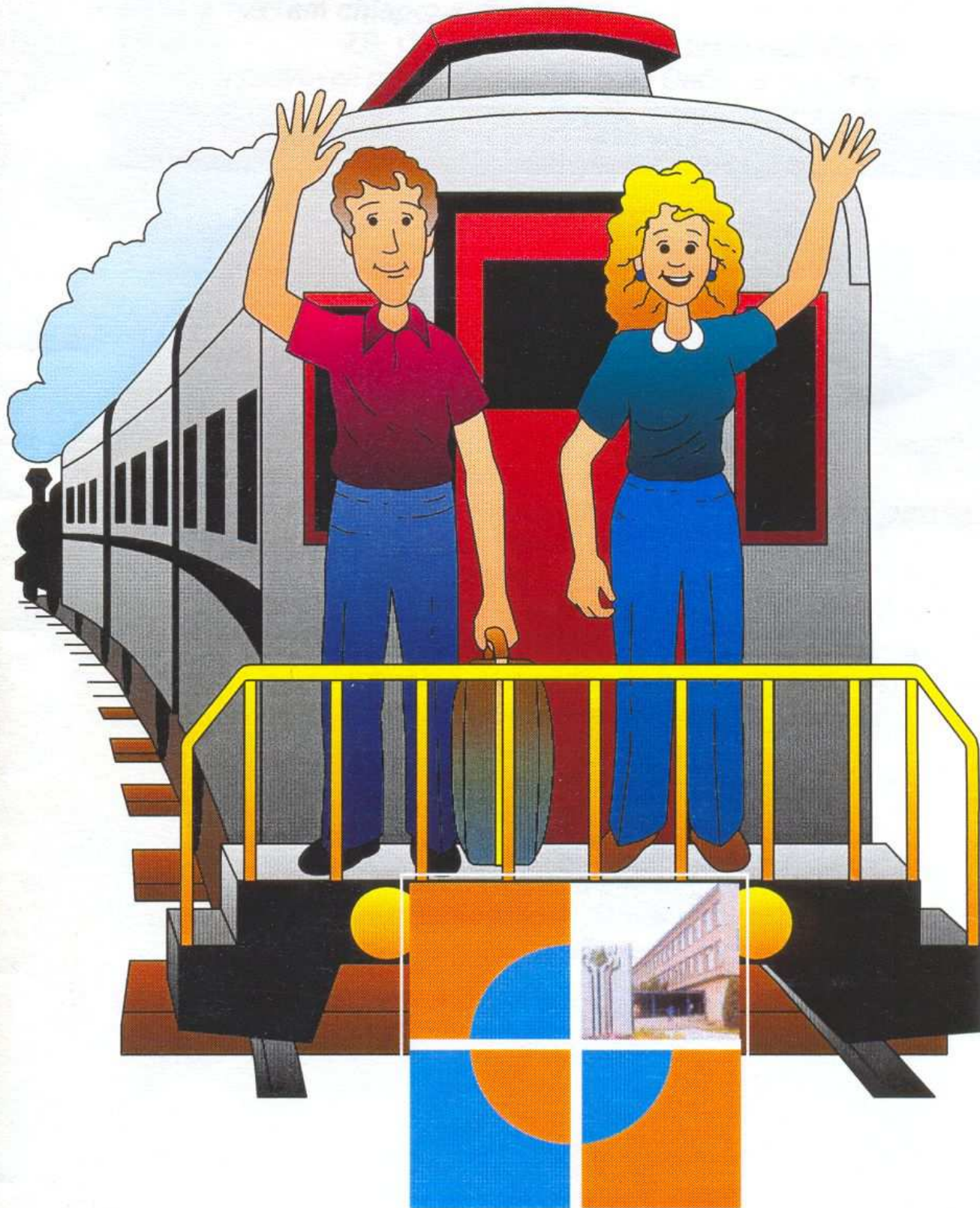

O NÁS ,O VÁS, O ŠKOLE 2

Školský časopis pri Základnej škole, Ul. kpt. Nálepku Nové Mesto nad Váhom

REPORTÁŽE, ROZPRÁVANIA, PRÍBEHY,
BÁSNE, KRÍŽOVKY, HOROSKOPY, VÝTVARNÉ
PRÁCE, INZERÁTY, VTIPY A INÉ

Okresná súťaž v L'A chlapcov a dievčat

2.miesto ZŠ, Ul.kpt.Nálepku Nové Mesto nad Váhom
Žiakov pripravovali p.uč.Zelenayová, p.uč.Čačík, p.uč.Less

Štafeta 10x1km chlapci a dievčatá

2.miesto ZŠ, Ul.kpt.Nálepku Nové Mesto nad Váhom
Žiakov pripravovali p.uč.Zelenayová, p.uč.Čačík, p.uč.Less

Roderik **JAMBOR, 9.d** 1.miesto vo vrhu guľou v rámci Slovenska

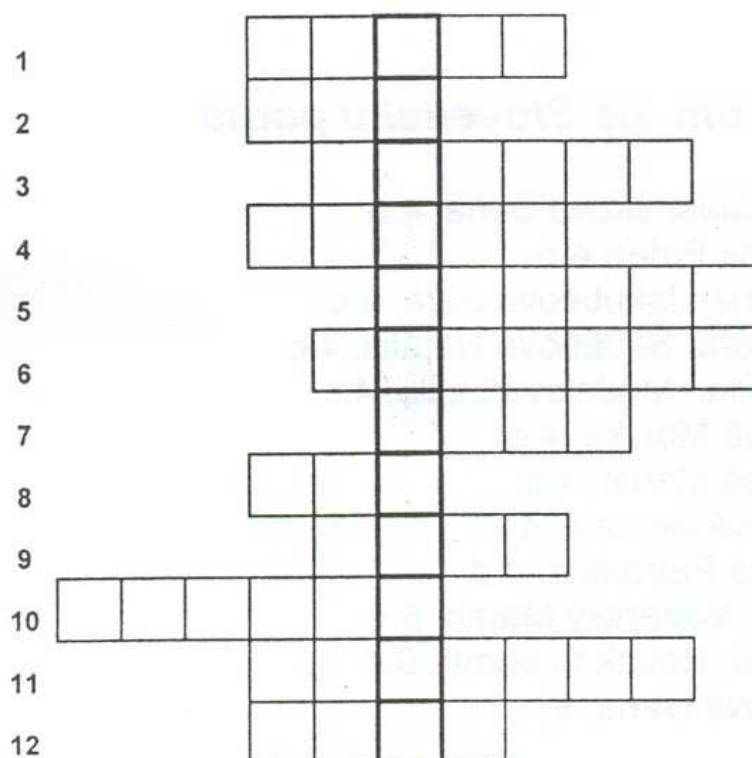
MAKS

K najlepším riešiteľom na Slovensku patria

Blokša Martin, Mastráková Soňa, 4.a
Hornák Peter, 4.b
Fabianová Katarína, Jakubeová Júlia, 4.c
Chlebanová Alexandra, Šebeňová Natália, 4.c
Brezaniová Veronika, Madalová Lucia, 4.c
Madrová Monika, 4.c
Rendoš Martin, 4.c
Slobodová Simona, 4.c
Pristašová Petronela, 4.d
Kochan Marek, Makarský Martin, 6.c
Kucharík Marcel, Novák Ľubomír, 9.c
Mocková Ivana, 9.c

Žiakov viedol p.uč.Bezák

KRIŽOVKA / preložte do nemčiny /

- 1 tabuľa
- 2 hodiny
- 3 taška
- 4 stôl
- 5 pravítko
- 6 okno
- 7 dom
- 8 ten
- 9 zošit
- 10 pero
- 11 struhadlo
- 12 stena

Michaela MIKLÁNKOVÁ 3.c

2.2.2002 o 8,45 hod. sme si ešte nevedeli predstaviť, čo nás v tento deň čaká.

Práve sme odchádzali autobusom spreď školy a náš cieľ bol veľmi lákavý. Asi o hodinu sme prešli celou Bratislavou a autobus zastal až v Záhorskej Bystrici, kde sa nachádza **MARKÍZA**.

Naše očka boli zvedavé na všetko, kam len dovideli. V štúdiu nás čakali veľmi veselí a priateľskí Miško s Ivkom. Vysvetlili nám niekoľko základných vecí: ako sa pozerat' do kamery, ako sa tváriť, čo budeme robiť a pod. Pred prvým nakrúcaním sme sa s nimi ešte vybláznili pri markizáckom jazierku. Po návrate do štúdia začala Miškova a Ivkova každodenná práca, no pre nás to bola naozajstná zábava. Prvá relácia s názvom Kakaokúzlo bola náročná pre náš dôvtip, pretože nám kúzelník Mário ukazoval triky a kúzla s paličkou a bol tam aj kútik mysliteľov. Po krátkej prestávke prebiehala relácia Kakaobontón, v ktorej sme sa všetci vzájomne bavili a rozprávali o karnevale. My z hľadiska sme nakoniec vystupovali ako masky, ktoré sme mali predviesť, čím sme sa zmenili na žabku, slona, oslíka, slniečko a iné zvieratká. Na záver relácie sme ako na pravom karnevale tancovali a veselili sa. A už nám zostávala posledná relácia Kakaošou, kde sa súťažilo v troch družstvách (červení, žltí a modrí). Súťaže boli s vodnou tematikou a so všetkým, čo s vodou súvisí. Zo štyroch súťažných disciplín sa nám najviac páčila tá, v ktorej sa tváre súťažiacich nastriekali penou na holenie a zostávajúci spoluhráči im museli vodnou striekačkou vyumývať tváre. S takto veselým zážitkom a s kopou vyhraných plyšových hračiek sme sa navečer vracali domov s pocitom, že sme sa nielen pobavili, ale odteraz, koľko ľudí a veľa práce je v televízii, kým sa vyrobí televízna relácia.

V

M

A

R

K

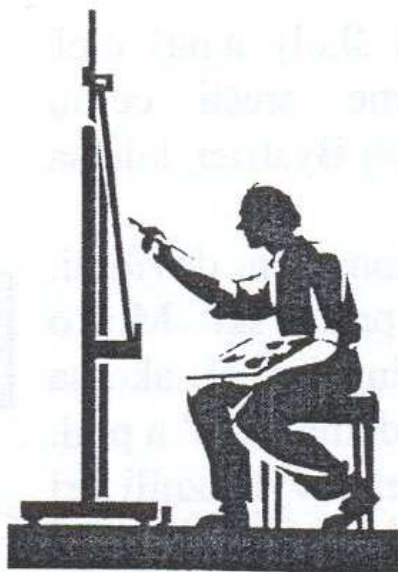
Í

Z

E

Viktor Bodrogi, 4.c

Návšteva v múzeu

Jedno štvrtkové ráno sme sa s celou triedou vybrali na výstavu obrazov maliara Mira Ďuržu. Výstava sa volala Krajina v tvorbe Mira Ďuržu.

Keď sme vošli do múzea, prekvapila ma prítomnosť autora, ktorý nám porozprával niečo o vystavených obrazoch. Všetky boli nádherné, ale vybral som si iba jeden. Volal sa Hrad v Liptovskom Hrádku. Na obraze bola zachytená zrúcanina hradu počas dažďa. Celý obraz bol tmavý a strašidelný. Práve to sa mi na ňom najviac páčilo. Keď sme si

všetci pozreli diela, vypýtali sme si autogramy od už spomínaného autora.

Ešte sme si pozreli druhú časť múzea a ponáhľali sme sa späť do školy. Bol to pekný výlet.

Filip Haščič, 5.c

Návšteva múzea

Po prvej hodine sme sa dozvedeli, že pôjdeme do múzea na výstavu. Veľmi sme sa potešili, že sa ulejeme, aj keď sme mali výtvarnú výchovu. Stálo to za to, lebo z výstavy sme mali príjemný zážitok.

V múzeu vystavoval svoje obrazy maliar Miro Ďurža. Bola to jedným slovom nádhera. Prvé čo som zbadala, bol obraz s názvom Pohľad na Beckov. Mali sme si vybrať jeden, ktorý sa nám páči. Bola som smutná, lebo všetky obrazy boli krásne. Napokon som si vybrala obraz s názvom Monument E.Príleskej z roku 2001. Obraz zachytával jazierko, v ktorom sa odrážali vysoké stromy, pod ktorými bola lavička. Keď sme si poobzerali výstavu, maliar rozdával autogramy.

Bol to pre mňa zážitok, pretože som ešte nevidela maliara, ktorý sa zúčastňuje medzinárodných salónov po celom svete.

Martina Moravčíková, 5.c.

Zo slohových zošitov

Kde sa najradšej vraciam

Každý z nás sa už určite zamyslel nad tým, kde sa rád vracia. Ľudia spomínajú na pekné chvíle z dovolenky. Navštívili neznáme a prekrásne krajiny, kde by sa radi znova vrátili. Ale každý z nás sa najradšej vracia domov, ku svojim blízkym. Aj keď niekedy máme pocit, že by sme dokázali žiť niekde inde, sú chvíle šťastné aj smutné, no vždy sa vraciame radi domov. Doma ma majú radi, dokážu ma pokarhať, pochváliť a obdarovať láskou a pocitom istoty, že mám okolo seba blízkych, ktorí mi pomôžu, dokážu sa so mnou tešiť, ale taktiež cítia so mnou vo chvíľach smutných. Veď už od svojho narodenia som pociťoval lásku svojich rodičov, ktorí sa o mňa vždy s radosťou starali. Krmili ma, učili vyslovovať prvé slová, robiť prvé krôčiky a pofúkali i prvé odreté kolienko. Prežívali so mnou obdobie, keď som chodil do škôlky i do školy. Vedeli mi poradiť i pomôcť, usmerňovali moje kroky, aby som bol čestný a dobrý človek. Boli i chvíle, keď ma vyhrešili, dali zákaz alebo i po zadku. Vtedy som mal pocit, že mi ubližujú, ale neuvedomoval som si, že za zlý skutok som si to zaslúžil. Sú však chvíle, keď sa so mnou tešia z mojich úspechov, radujú sa z mojich radostí, pohladia, pochvália a pofúkajú i boľáčku na duši, keď ma niečo trápi. Som rád, že mám svoj domov, kde sa máme radi, pomáhame si a dobre si rozumieme. Dokážeme sa spolu rozprávať o veciach príjemných i

nepríjemných, ktoré život prináša. Nevedel by som si predstaviť, že by som mal iný domov. Doma mám pocit istoty a šťastia, lásky a pohody. Čo dodať nakoniec? Snáď iba vetu, ktorú mi často vravieva moja mama:

„Domov sú ruky, na ktorých smieš plakať.“

Juraj Kopunec

Miesto, kam chodím rád

U nás v Čachticiach mám pár kamarátov, s ktorými často chodím do prírody. Najčastejšie a najradšej navštevujem Čachtický hrad. Okolie hradnej zrúcaniny je pre mňa najkrajšie na svete.

V lete nás z diaľky ovonia vôňa matrinej dúšky. Vzduchom sa nesie aj vôňa živice, lebo je tu veľa ihličnatých stromov: vysoké borovice, husté smreky i urastené jedle. V ich konárkoch sedia vtáčiky.

Pozorujeme ich ako s vypnutou hrudou vyspevujú a štebotajú ostošest'.

Niekedy sa medzi konármi mihne veвериčka. Hľadá šišky. Potom si pochutnáva na ich semenkách. Milé stvorenie!

Lahneme si na chrbát do trávy a pozorujeme oblohu. Zrazu kamarát ukáže prstom: „Pozri, aký veľký vták!“ Pozriem tým smerom. Sokol Myšiar. Pohybuje krídlami, ani čoby plával.

A koľko drobného hmyzu i malých zvieratiek žije v trávě! Najlepšie ich pozná môj priateľ Tomáš. Obdivujem, koľko vedomostí o tunajšej prírode sa skrýva v jeho malej hlave. Verili by ste napríklad, že na svahoch hradného kopca rastie aj stepná tráva- kavyl? Aj preto bol vyhlásený Čachtický hradný vrch za prírodnú rezerváciu.

V horúcich dňoch bývame smädní. Na hrade však nie je studnička. My si ale dáme rady. Smäd zahasíme ovocím. V trávě rastú voňavé lesné jahody. Medzi listnatými stromami sú aj jablone s kyslastými jabĺčkami, ba aj čerešňa. Z hradu je pekný výhľad. Pod kopcom čupí dedinka Višňové. Vraj má názov podľa toho, že kedysi tu boli veľké višňové sady.

Vidno však aj Nové Mesto a obce až do Trnavského kraja. Z hradu sa rozbiehajú chodníčky rôznymi smermi. Radi ideme chodníkom na Plešivec. Za veľkej horúčavy zostúpime k Čachtickej priehrade a okúpeme sa. Raz do roka sa robí dlhá túra na Bradlo. Niekoľkokrát som sa na nej zúčastnil.

Aj jeseň na Čachtickom hrade je krásna. Kríky sú obsypané šípkami. Oberáme ich, hoci ich konáriky riadne pichajú. Šípky doma usušíme. Je z nich chutný a zdravý čaj.

V zime sa sem chodievame sánkovať. Spúšťame sa z hradného kopca, len sa tak za nami práši. Fijúú, fijúú, hvízda nám vietor okolo uší. Ak niektorý z nás narazí na skalku a prevráti sa aj so sánkami do snehu, ideme sa od smiechu popukať.

Pre toto všetko je pre mňa Čachtický kopec miesto, kam chodím rád.

L. Čechvala, 5.a

Miesto, kam chodím rada

Bývam v Považanoch. Svoju rodnú dedinku mám rada, no najradšej chodím do Ždiaru. Že neviete, čo je Ždiar? Je to malá dedinka v Belianskych Tatrách. Cesta autom tam trvá tri až štyri hodiny.

Dedinka je dlhá. Je rozdelená na horný a dolný koniec. Obklopujú ju lesy. Zvlášťne šumia. Cez dedinku sa kľukatí potôčik s priesračnou vodou, ktorá veselo žblnkoce. V diaľke sa z hustej hmly vynárajú špicaté končiare Tatier. Nádhera. Nuž a v tejto krásnej prírode v dedinke Ždiar býva moja babička.

Babička má pekný poschodový dom. Ona býva na prízemí a na poschodí má štyri izby, kuchyňu, WC a kúpeľňu pre hostí. Poskytuje ubytovanie turistom. Najčastejšie Poliakom. Veľa ich sem chodí najmä v lete a v zime.

Pri dome má babička utešenú záhradku. Pestuje tam hlavne kvety. Povyše domu je lyžiarsky vleč, ktorý patrí mojej tete. Tá býva hneď vedľa babky. Sneh sa v týchto končinách drží dlho. Aj keď je u nás už jar, v Ždiari celý kraj ešte pokrýva hrubá vrstva snehu.

Na toto ročné obdobie mám zlú spomienku. Pri lyžovačke som spadla a zlomila som si nohu. Oj, ale to bolelo! Mala som ju v sadre deväť týždňov. Chvalabohu, už je to za mnou. No nechcela by som to opäť prežiť.

Oveľa radšej mám leto. Vtedy tu rastie veľa hríbov. Raz sme sa s mamou, dvoma sestrami a tromi bratrancami vybrali na huby. Tu bratranec vykrikol: "Aha, dubák!" Všetci sme sa potešili. Prvý hríb v košíku. V ten deň sme nazbierali veľa kremenáčov. Keď sme mali plný košík mama zavelila: „Domov!" Cestou späť sme zbierali materinu dúšku, ľubovník bodkovaný a prasličku. V ten deň sme zaspali, akoby nás do vody hodili.

O dva dni neskôr sme sa vybrali na túru na Kopské sedlo. Išli sme, išli a cesta nemala konca. Moja staršia sestra sa začala sťažovať, že ju bolia nohy. Sadla si na zem a oddychovala. Zrazu som dostala dobrý nápad. Vykrikla

som: „Aha, kamzík!“ „Kde, kde?“ spýtala sa sestra a vyskočila na rovné nohy. A ja som sa chichotala na tom, ako sa mi ju podarilo nachytať.

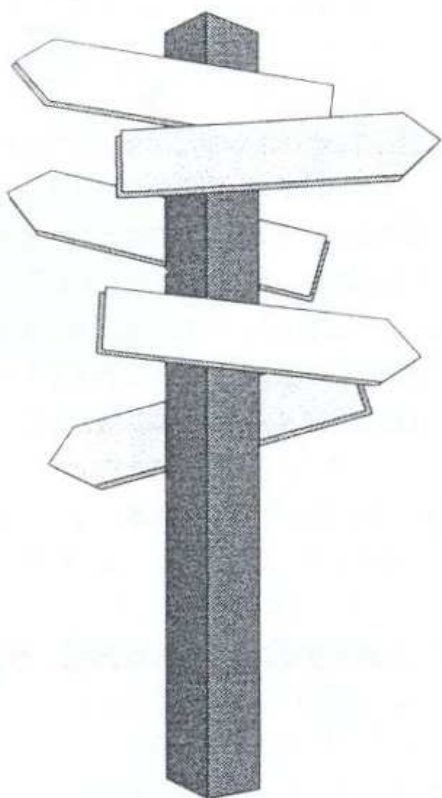
Potom sme pokračovali v ceste po úzkom kľukatom a strmom chodníčku. Kráčalo sa nám stále ťažšie. Mamička to videla a povzbudzovala nás. Konečne! Ocitli sme sa na Kopskom sedle. Aké bolo však naše prekvapenie, keď sme zbadali sneh! V lete predsa nebýva sneh! Vo veľkých výškach to ale neplatí. Tu ozaj bol sneh. Rozbehli sme sa naň. Sestra navrhla, aby sme sa na snehu odfotili. Ja s mladšou sestrou sme sa postavili na sneh a staršia sestra nás odfotila. A ešte jednu fotku sme spravili - odfotografovali sme si Vysoké Tatry, ktoré sme odtiaľto videli ako na dlani.

Mám rada tento kraj, a preto sa vždy teším, keď ideme k babičke do Ždiaru.

Silvia Blaščáková, 5.a

Turistický sprievodca v Čachticiach

Nastupoval som do autobusu a nechápal som, čo sa deje. Mal som knižku o Čachticiach a v autobuse boli ľudia, vyzerali ako turisti. Vtom mi to napadlo. Veď som turistický sprievodca. Aj keď turistickým sprievodcom by som nechcel byť. Človek sa síce dozvie veľa vecí, plat neviem aký má, ale radšej by som robil niečo iné.

Teraz som ale turistický sprievodca, mám plný autobus Japoncov, Američanov, sú tu aj traja bohatí Nemci a český vodič. Všetci okrem vodiča majú prístroje na prekladanie. Už sa utíšili a začínam hovoriť: „Čachtice ležia na západnom Slovensku.“ JZZZZZZ. Šofér ledva zabrzdil. Skoro sme zrazili mačku. Pokračujem: „Čachtice majú asi päťtisíc obyvateľov.“ Vtom sa z rozhlasu ozvalo, že nás opustil náš milovaný otec, brat...

Vodič sa začal smiať a samozrejme odvtedy chýba jeden strom pri ceste. Vravím ďalej: „Dedina bola kedysi kráľovské mesto. Jej obyvateľom sa vraví Cíceráci, pretože pestovali veľa cíceru, alebo filmári, pretože keď na začiatku 60. rokov natáčali film o Bátoričke, v poslednej scéne zistili, že nemajú film. Dedina sa delí na Komárno, Želovany, Zádvorie, Záhumnie, Malinišťa, Medzihorie, Hoštáky. Najznámejšími pamiatkami sú hrad, kaštieľ, kostol, baroková Golgota, socha svätého Floriána a Tatrín.“ Počas môjho rozprávania zaspala polovica ľudí. Preto som bez rozmyslu zakričal: „Čachtický potok!“ Všetci sa na mňa nahnevane pozreli, a tak som potichu dodal: „Tam som sa topil.“ Jeden Japonec je hore, fotí ma, tak sa teda usmievam, popritom vydáva čudné zvuky. Nevšimol som si, že nefotí mňa, ale šoféra, ktorý zaspal. Rýchlo som chytil volant a chcel som zabrzdiť, ibaže som stúpil na plyn. Narazili sme do čachtickej pekárne Gevis. Našťastie je jej spolumajiteľkou moja teta, ale musíme ísť rýchlo preč, aby si nás nevšimol druhý spolumajiteľ. Šofér je trocha nahnevaný, že som mu oškrel Karosu, je však rád, že žije a napokon je rád, že je rád. Turistom vravím ďalej: „Hrad bol postavený v prvej polovici 13. storočia, prvý raz sa

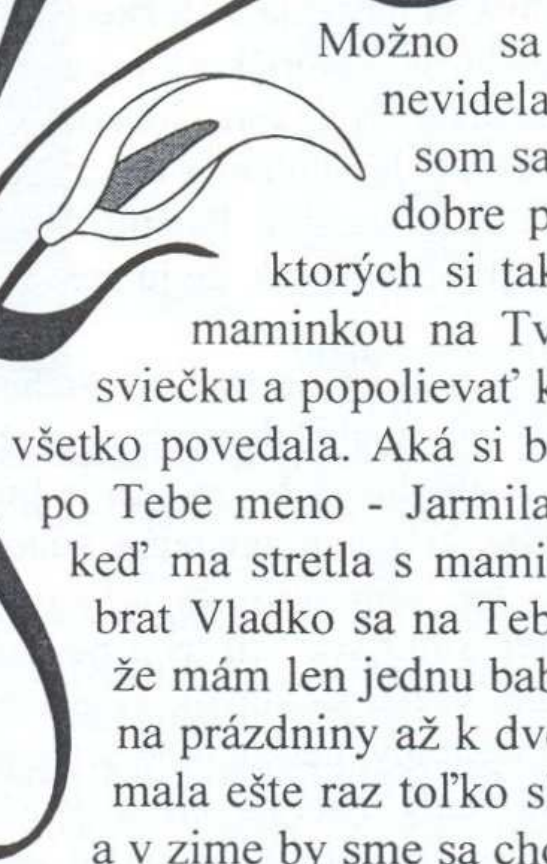
spomína, keď sa ubránil českému kráľovi Otakarovi Druhému, ktorý však hrad veľmi poškodil. Neskôr ho v roku 1708 po trojdňovom obliehaní dobyli Rákociho vojská pod velením generála De La Motteho." Už spí väčšina ľudí v autobuse, nebudem ich budiť, poviem to len pre šesť bdejúcich. „Ďalšou pamiatkou je tabuľa Tatrína na fare, kde sa evanjelici a katolíci dohodli na používaní slovenského jazyka. A ďalšia je kaštieľ, v ktorom je aj Čachtické múzeum. Najznámejšou osobou Čachtíc bola Alžbeta Bátoriová, „Krvavá Grófka“. Šofér spí a narazili sme na elektrický stĺp. Radšej teda šofériuje bohatý Nemec, náš cestujúci Šumacher. Jazdíme stodvadsiatkou dookola po námestí, nech sa chlapec zahrá. O Bátoričke ďalej vravím: „Raz ju česala slúžka, trochu ju pošticovala, Bátoriová sa naštvála a slúžke vlepila, až jej z líca vystrekli kvapky krvi a tie dopadli na Bátoričkinu ruku. Bátoričke sa zdalo, že kde dopadla krv, bola mladšie vyzerajúca pokožka. Vtedy jej napadlo kúpať sa v krvi mladých dievčat. Jej sluhovia Dora, Ilona a Ficko vodili obeť do pivníc, kde ich mučili a vraždili. Palatín Turzo nachytal Bátoričku aj so sluhami pri čine a dal ju odsúdiť tak, že ju zamurovali do jej izby."

Japonci aj ostatní chcú ísť do krčmy, pri ktorej je socha svätého Floriána - patróna požiarnikov, preto asi leje na malý domček z krčaha vodu. Pochybujem však, či je to voda alebo alkohol, lebo za ním je krčma, vedľa neho je tiež krčma, pred ním ďalšia krčma a predajňa sudového vína. Sudové víno vlastní môj bratranec, tak som turistom odporučil, nech si kúpia aspoň dva litre. Náš nový šofér Šumi si kúpil tri a bez nádychu ich vypil. Šumi nás zaviezol na priehradu, všetci sa kúpali, avšak iba dovtedy, kým z mosta, ktorý vedie do tretiny priehrady, neskočil do vody pitbull. Ten ma už raz naháňal, tak som pred ním vtedy ušiel na strom. Horšie bolo, že ten strom akurát spadol, to je však už niečo iné. Šumi začal na psa kričať „Rexo" a ten ho automaticky napadol. Prišli policajti a malý Japonec zakričal: „Šumi riadi!“ Šumimu namerali 1,9 promile. Šumi sa domov vrátil so zranenou rukou. Ja som to mal ešte horšie. Zato, že som mu dovolil riadiť, som dostal tri mesiace podmienene. Bratranec, ktorý je policajt, mi chcel vybaviť len jeden mesiac, a tak dostal za korupciu dva roky... Zrazu ma zobudil známy hlas, vrčanie a štekanie. Hneď mi bolo jasné, že žiadni Japonci tu neboli, a to štekanie má na svedomí môj pes, ktorý ako vždy v noci chytil ježka.

Juraj Vitek, 6.c.

Milá moja babička !

Dostala som možnosť napísať niekomu, koho by som chcela mať pri sebe, kto mi doteraz veľmi chýbal. Nemusela som dlho rozmýšľať, že chcem napísať práve Tebe.

Možno sa čuduješ, veď som Ťa nikdy nevidela, lebo si zomrela ešte skôr, ako som sa narodila. Ale, babička, veď ja Ťa dobre poznám! Poznám Tvoje fotky, na ktorých si taká milá a usmievavá a chodím s maminkou na Tvoj hrob položiť kyticu, zapáliť sviečku a popolievať kvietky. No a maminka mi o Tebe všetko povedala. Aká si bola, čo si mala rada. A ešte mám po Tebe meno - Jarmila. Aj jedna teta mi raz povedala, keď ma stretla s maminkou, že mám po Tebe oči. Môj brat Vladko sa na Teba podobá viac. Je mi veľmi ľúto, že mám len jednu babičku a ja som chcela vždy chodiť na prázdniny až k dvom. Vieš si predstaviť, že by som mala ešte raz toľko sladkostí, ešte raz toľko rozprávok a v zime by sme sa chodili spolu sánkovať? Napadlo ma

to, keď som videla jednu fotku, ako sedíš s maminkou, Tvojou dcérou, keď bola malá na sánkach a ste tam obidve také veselé. Určite aj nám dvom by bolo tak dobre. Túto zimu sme si takej výbornej sánkovačky užili ajajáj. Stavali sme spolu s maminkou aj snehuliakov. Chodíme často na tú záhradu, čo má maminka od Teba. Tatino nám tam postavil hojdačku, domček, v ktorom má Vladko piesok a plno hračiek a minulý rok aj naozajstný poľovnícky posed. Máme z neho výhľad na okolie a cítime sa ako ozajstní poľovníci. Maminka zasa pestuje veľmi

veľa kvetov. Rozprávala mi, že aj Ty si mala veľmi rada kvety a Tvoje najmilšie boli ruže. Mojm oblúbeným kvietkom je kosatec. Kvitne vždy na moje narodeniny. Narodila som sa na Medzinárodný deň detí. Maminka mi spomínala, že v ten deň, keď som mala prísť na svet, sa bola prejsť po záhrade a tam kvitli prvé kosatce. Máme ich veľmi veľa a sú tmavomodré, ružové, hnedé, biele, žlté. Hádam vo všetkých farbách. No a ďalej milujem zvieratká. Najviac kone. Maminka mi rozprávala, že Ty si si tiež musela pri nej vytrpieť. Keď bola maličká, chcela mať koňa na balkóne. Ja ho chcem mať na našej záhrade. Už viem ísť krokom, klusom a trochu aj cvalom. Samostatne. V lete a na jar chodím jazdiť. Naučila som sa to cez prázdniny na jazdeckom kurze za Zelenou vodou. Chodievam sa tam na kone aj pozerat'. Mojm oblúbeným koňom je kobyľa Fatima a valach Bento. Vladko zas chodí hrať hokej. Na jeho tréningy chodím aj ja. Len sa tam tak korčuľujem. Cez voľný čas si čítam, hrám sa na počítači, hrám sa s Vladkom, jazdím na koni, píšem príbehy a rozprávky. S tatinom chodievam aj do lesa na poľovačku. Vladkovi sa ešte nechce. Moje oblúbené filmy sú Gladiátor a Indiana Jones. Samozrejme páčia sa mi aj kreslené rozprávky. Moja oblúbená knižka je Harry Potter a Slovenské rozprávky. A vieš, čo som dostala na Vianoce? Mobil, knižky o koňoch, pyžamo, oblečenie, modelovacu hlinu, mechanického šaška, ktorý hrá, kazetu Tweens, čistú videokazetu, plecniak, kozmetiku. Knihu Harry Potter 2. Bola som veľmi šťastná. Aj Vladko bol spokojný.

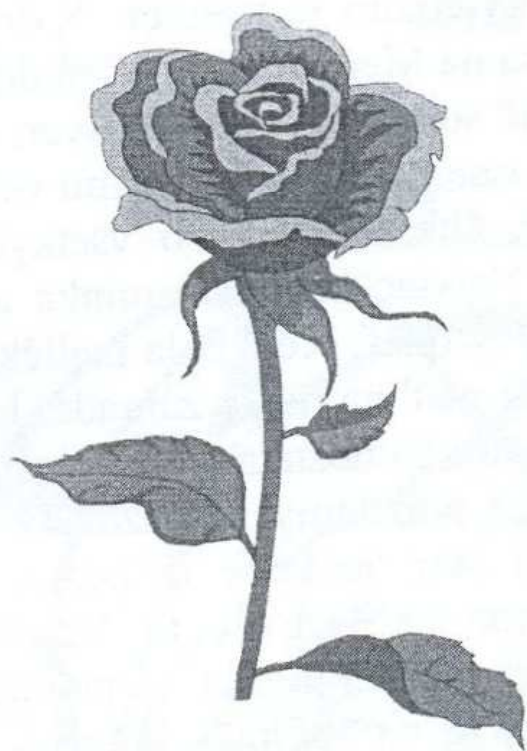
Každý rok pri štedrovečernej večeri maminka nachystá tanier aj pre Teba. Škoda, že nevečeriaš s nami. Maminka povedala, že nám veľmi chýbaš. Aj ja si to myslím. Babička musím skončiť, lebo mám ešte veľa učenia. Bude koncoročné vysvedčenie a chcem urobiť rodičom radosť. Ved' aj Tebe.

S láskou Tvoja vnučka

Jarka

Milá prababička !

Máme jarné prázdniny. Stále prší, a preto sedím doma. Čítam, pozerám televíziu alebo video. Dnes som si pozrela videozáznam z Tvojich osemdesiatych narodenín. Bolo to pred siedmimi rokmi. A práve toľko rokov už nie si medzi nami. A ja si ťa takú nosím v pamäti, aká si na tom videu. Dobre si pamätám na tvoje striebisté vlasy, ktoré si si zapletala do vrkoča a ten si si potom zvinula. Tvár si mala zvráskavenú a vyžarovala z nej dobrota. Aj Tvoje ruky boli vráskavé a mozolnaté od

celoživotnej driny.

Z rozprávania viem veľa o Tvojom živote. Narodila si sa 21. júna 1913. S pradedkom ste mali päť detí, postavili ste dom. Keď ste ho postavili, zomrel pradedko na rakovinu. Bola si veľmi nešťastná. Ved' najmladší Paľko mal iba dva roky. Nikdy si sa už nevidela. Žila si iba pre svoje deti. Veľmi Ťa obdivujem. Ved' v neúrodnej podtatranskej obci Ždiar, kde ste bývali, sa muselo žiť veľmi ťažko. A Ty si sama musela obrábať role, pracovať v lese i na Vašom malom hospodárstve. Ťažko si pracovala pre svoje deti. Chcela si, aby im v živote nič nechýbalo. A podarilo sa Ti ich dobre vychovať.

Keď sa tvoje deti oženili a vydali, pomáhala si im v rámci Tvojich možností. Tešila si sa zo svojich vnúčat a pravnúčat. Mala si ich dvadsaťšesť a ja som spolu so svojimi dvoma sestrami sme tiež patrili k nim. Pre každého si mala otvorenú náruč. Spomínam si, že každú nedeľu si chodila do kostola. Po omši si spravidla prišla k babke na obed. Vždy sme čakali, kedy

prídeš. A Ty si si sadla na stoličku a ešte oblečená v kabáte si nám rozdávala cukríky a úsmevy. Mali sme z toho veľkú radosť. Na oslavách Tvojich osemdesiatych narodenín bolo veľa hostí, medzi nimi všetky Tvoje deti, vnúčatá aj my- pravnúčatá. Dali sme Ti zahrať do rádia v relácii „Hráme jubilantom“. Od dojatia si plakala. Potom nasledovali gratulácie. Dobre si si pamätala každé meno. Dostala si veľa kytíc a darčkových košov. Tie si hneď rozbalila a sladkosti si podelila nám, deťom.

Najväčším darom bol farebný televízor. „Načo ste si robili toľké výdavky?“ vyčítala si svojim deťom. „Ja mám predsa svoj starý dobrý čierno-biely.“ Po čase sme prišli k Tebe na návštevu a Ty si si farebný televízor nevedela vynachváliť. Na oslave narodenín si mala sólo v tanci. Tak dobre sme si s Tebou zatancovali! Bola si veľmi šťastná, že si tak v kruhu svojej rodiny mohla osláviť svoje životné jubileum- osemdesiatiny.

V lete si začala chorľavieť. V zime si niekoľkokrát dostala chrípku. Pri poslednej si musela ísť do nemocnice. Nato si dostala zápal pľúc. Asi tri dni pred smrťou si si pozvala k sebe všetky svoje deti, aby si sa s nimi rozlúčila. Všetci sa nádejali, že to nemôže byť koniec, pretože doteraz si sa z každej choroby vyliečila. Najstaršia dcéra chodila k Tebe každý deň.

V tom roku bol február veľmi mrazivý (až mínus 20 stupňov C). Pred Tvojím pohrebom som ja a mladšia sestra ochoreli. Otec musel zostať s nami doma. Na Tvoj pohreb išla iba moja mama s mojou staršou sestrou.

Na kare sa stretli všetci tak, ako na oslave Tvojich narodenín. Odvtedy sa už nikdy tak nestretli. Viem, že všetkým veľmi chýbaš. Chýbaš aj mne, drahá prababička. Ďakujem Ti, že si kedysi bola medzi nami. Ďakujem Ti za dobrotu a úsmevy.

Bozkáva Ťa Tvoja vnučka

Silvia

Silvia Blaščáková, 5.a

Milý Marek !

Si môj najstarší brat, mám Ťa najradšej. Chcela by som s Tebou tráviť viac času, ale keď prídem s maminou k Tebe domov, skoro nikdy nie si doma. Po čase sa dozviem, že si bol v prírode fotografovať. Tie tvoje staré kufre sú toho dôkazom. Keď sme u Teba, prehrabávame sa s maminou v tých starých fotkách a rozprávame sa, čo asi robíš a kde si. Vtedy by som chcela, aby si bol doma a porozprával nám o fotografiách, ktoré máš nafotené. A ešte ma zaujímajú aj veci, ktoré zbieraš, rôzne staré knihy, šálky, poháre, šperky a drahocennosti z minulých rokov.

Ty tráviš svoj voľný čas s kamarátmi. Viem, že si založili skupinu Nora Caruso a to CD-čko, čo si mi od nich venoval, sa mi veľmi páčilo. Ja sa zase chodím lyžovať a Ty snowboardovať. V lete sa chodíš kúpať na Zelenú vodu. Keby si chcel, mohol by si sa prísť k nám okúpať do nášho bazéna v záhrade. Viem, že by Ti nestačil na plávanie, ale boli by sme aspoň chvíľu spolu. Keď si prišiel na Vianoce k nám, bolo to okolo obeda. Veľmi som sa potešila, že budeme spolu celé popoludnie aj večer. Hrali sme sa spolu scrabble a pexeso, čo som od Teba dostala minulý rok, je to Tvoja vlastná výroba. Na tom pexese je celá naša rodina: mamina, tatino, ja, Ty a ešte moji dvaja bratia. Dobré sme sa pri tom bavili. Potom sme išli spolu s naším psom Bárnym na prechádzku. Rozprával si sa so mnou o všeličom možnom, smiali sme sa a Bárnym bol celý rád, že nie je na obojku. Bolo mi s Tebou dobre a verím, že aj Tebe. Keď sme sa vrátili, pozerali sme televíziu a maminina bábovka nám dobre padla. Potom sme išli k Tebe, aby si sa mohol prezliecť na Vianoce. Večerali sme všetci spolu. Tak by som si to vedela predstaviť každý deň, lenže viem, že Ty máš svoj vlastný život a predstavy o ňom.

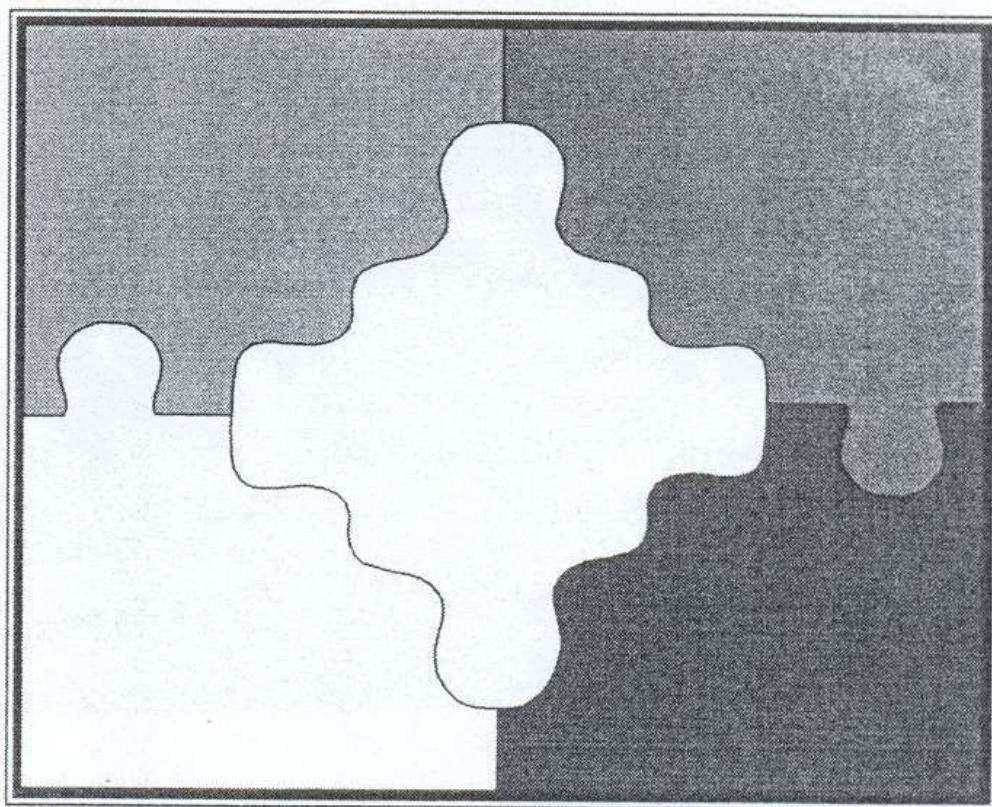
Keď nie som s Tebou, tak mi veľmi chýbaš. Chýbajú mi naše spoločné hry, všelijaké dobrodružstvá a loptohra, ktorú sme spolu vymysleli a ešte kopu vecí. A vieš čo robím, keď mi je za Tebou smutno? Na písacom stole mám peknú fotku, na ktorej som vyfotená s Tebou. Keď sa na ňu pozriem, je mi menej smutno.

Prialo by som si, aby si býval spolu s nami. Tak by som bola s Tebou každý deň a spolu by sme trávili veľa voľného času.

Mám Ťa rada.

Tvoja sestra

Jarmila Knapcová, 5.a

1. náš tvor

Až na vrchol sveta

Chcela by som ísť až na vrchol sveta,
kde nikdy nebude koniec leta.
Žiadne hádky, bitky, škriepky,
chcela by som tam mať všetkých.

Videla by som do všetkých kútov sveta,
kto bude zlý, tomu bude beda.
Rada by som tancovala do noci,
nešťastným budem na pomoci.

A preto sa nikdy nevzdávajme,
možno, že na vrchol sveta uvidíme.
Aj keď len raz a iba na chvíľočku,
každému by to spravilo radosť maločkú.

Bola by som veľmi šťastná,
aspoň by som videla, aká je zem krásna.
Nebudem však nešťastná, ak ho nenájdem,
potom si túto básničku rozpoviem.

Lucia Novosádová, 6.c

Stúpat' k vrcholu

Horolezec nebojí sa,
dosiahnuť vždy cieľa svojho.
Na kus cesty vydá sa,
dobrodružstiev spozná mnoho.

K vrcholu sa môžeš šplhať,
na lane, či bez neho.
Či hneď radšej vyskúšať,
len tú slávu druhého.

K vrcholu sa
môžeš dostať cestou.
Tá cesta je trasa,
je to cesta túžob a snov.

Športovci stále stúpajú,
stúpajú cestou slávy.
Ľuďom vždy s radosťou mávajú,
zo stupňov víťazstiev a chvály.

Stúpať k vrcholu
by mal každý z nás!
Ísť za svojím cieľom,
a počúvať svojho srdca hlas.

Rýchly čas

Ten čas letí ako strela,
čo by som od neho chcela ?
Chodiť v daždi poslepiečky ?
Doma chovať psy a mačky ?

Všetko letí ako strela,
sekúnd v čase je už veľa.
Od pondelka do piatku,
učíme sa poriadku.

Hodina má minúť veľa,
čo by som od času chcela ?
Nič sa nedá stihnúť „VERU“ !
Hovorím vám pravdu celú!

Čas, to je ten huncút malý,
s ním by ste sa stále hrali.
V škôlke, tam sa hrajú stále,
majú tam aj hračky malé.

Všetko by som stihnúť chcela,
to je moja túžba celá !

Zuzana Ondrišáková, 6.c

Krajčírka

Čo by som tak ušila,
s čím by som sa trápila ?
Šijem šaty princeznám,
ak chcete aj všetkým vám.

Šiť tak šaty princeznej,
to ja robím najradšej.
Krásne šaty z hodvábu,
prešívane zo zlata.

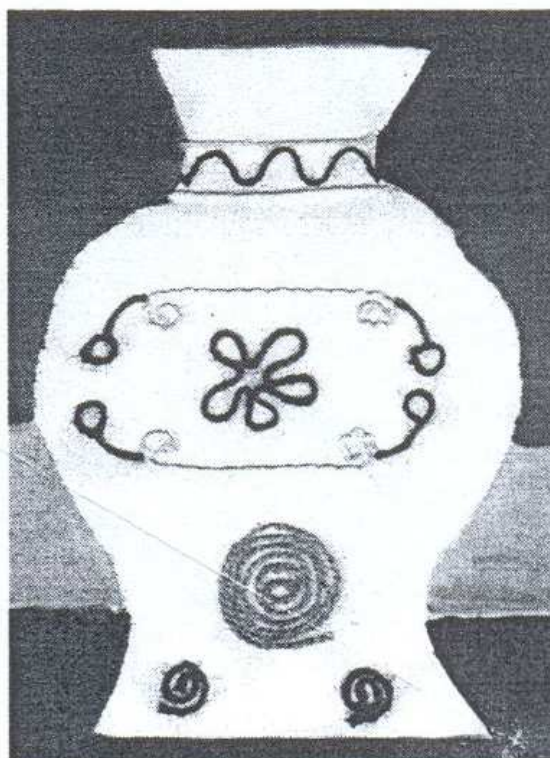
To je sen aj princeznej,
aj každého dievčaťa.
Také šaty hneď chcú mať,
chcú sa s nimi predvádzať.

Princezné či kráľovné,
chcú mať šaty nádherné.
Preto šijem ostošesť,
aby sa v nich mohli nieť.

Musím stále šiť a šiť,
kým neminie sa niť.

Pri šití si pozor dám,
do prsta sa nepichám.
Lebo môžem zaspať,
aj na rokov dvadsať.

Zuzana Ondrišáková, 6.c

Karnevalová

Čím by som tak chcela byť,
s čím sa deckám pochváliť ?

Ten môj brat má veľké uši.
Trpaslík mu vždycky sluší.

Brada až po kolená
uši má po ramená.
Malý je – to nevie nik !
Z neho bude trpaslík !

Prehútam ja celé noci,
Čím by som tak mala byť
v čom pred ľuďmi predstúpiť ?

Nechcem byť ja Šašo – Jašo, Šašo – Jašo
celé dni sa jašiť – ľuďmi v mestách strašiť!
Kto by chcel mať peknú masku,
môže ísť za sedmokrásku.

Ten kto pôjde na karneval
nikdy by to nel'utoval.

Celé noci rozmýšľam,
čo si ja len obliecť mám.

Byť tak vílou „roztomilou“
celé noci strážiť sničky.

Byť tak krásnou princeznou,
vystupovať v ríši snov !
Za kráľa mať tatinka,
vždy byť malá hrdinka.

Rytier v zbroji strašlivej,
vždy pomôže princeznej.
Pred dračiskom ozrutným
zachráni ju so šťastím.

Byť tak takým svetlonosom
stále chodiť s dlhým nosom.
A ten nos mu večne svieti,
ním vždycky len straší deti.

Sničky iba pre detičky.

Čím by som tak mala byť ?
Musím sa s tým potrápiť !

Zuzana Ondrišáková, 6.c

MATKA

Ty si tá osoba, čo mi život dala,
túto básňou by som ti rada poďakovala.
Učila si ma chodiť, rozprávať,
večer si rozprávky zvykla mi čítavať.
Ráno si vodila ma do škôlky
a večer si ukladala do postielky.
Ani som si nevšimla, ako ten čas letí
a už z nás nie sú tie malé deti.
No teba máme stále radi,
aj keď teraz sme už viac kamaráti.
Vždy mi poradiť vieš,
nikdy nie mi nepovieš.
Vždy sa ti zdôveriť môžem,
tvoja rada mi často pomôže.
Ďakujem ti za všetky krásne dni,
stále ťa mám rada, nezabudni.
Neviem si predstaviť žiť bez teba,
nikdy nemyslíš len na seba.
Svojím deťom lásku rozdávaš
a iba ty ich tak rada máš.

L.Krajčovičová, Z.Donková, Z.Balážová, K.Šebíková, 9.c

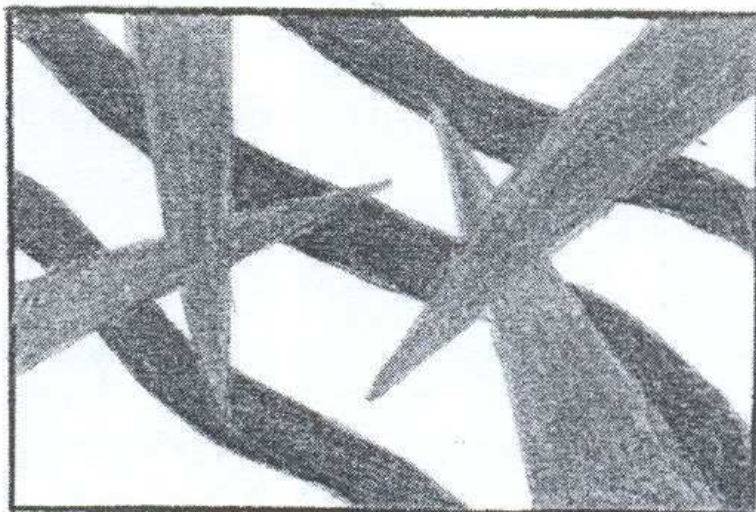
Milá mamička !

Milá moja mamička,
dnes ten sviatok máš.
Najradšej som vtedy,
keď sa usmievaš.

Každý deň je pre mňa cťou,
keď môžem byť s mamičkou.
Pretože ju veľmi ľúbim,
poslúchnem ju - to jej sľúbim.

Zlosti u mňa ani niet,
nedám ťa za celý svet.
Pusinku ti posielam,
veď ja ťa tak rada mám.

Prijmi k tvojmu sviatku,
kvietok na pamiatku.

Na našu školu prišiel nový pán učiteľ František Mlčúch, ktorý zastupuje za pani učiteľku Krupovú. Bol taký láskavý a odpovedal nám na niekoľko otázok.

1. Prečo ste sa rozhodli učiť práve dejepis ?

Dejepis ma už od 2. stupňa ZŠ zaujímal nielen ako vyučovací predmet, ale i ako oblasť, kde som sa dozvedel veľa zaujímavého o staroveku, novoveku; o ľuďoch, kráľoch, cisároch; o vede a technike, o stavebných slohoch. . . Dejepisné knihy som priamo hltal; dejepis sa stal mojím koníčkom.

2. Kde ste učili?

Začínal som na ZŠ v Kostolnom pri Myjave /1rok/, potom som pokračoval v Čachticiach /1rok/. Boli to najkrajšie roky, roky bezstarostnosti a zoznamovania sa s učiteľským povoláním. Oženil som sa a zjavil som sa na 13 rokov v Novej Bošáci. Potom (po dostavbe) štvorbytovky som pôsobil 10 rokov na V.ZŠ v Novom Meste nad Váhom. A nakoniec ma zavialo na ZŠ Ľudmily Podjavorinskej v Bzinciach pod Javorinou. Tam som pôsobil 16 rokov.

3. Robili ste aj niečo iné okrem učiteľa?

Stále som bol učiteľom. Táto profesia mi prirástla k srdcu, i keď sa mi raz darilo dobre, raz horšie.

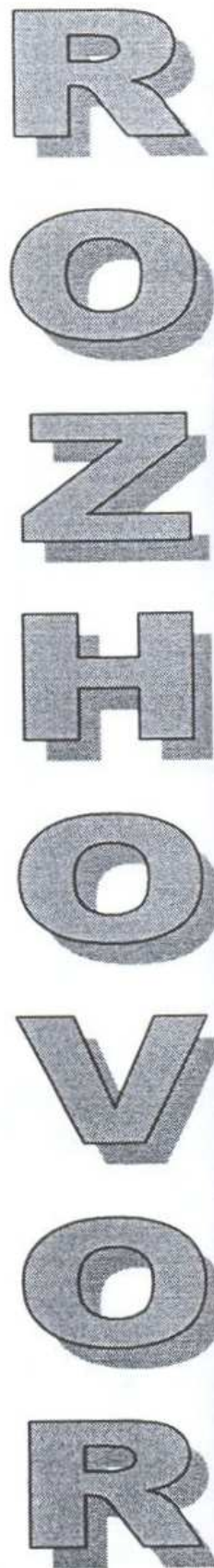
4. Ako ste sa dostali na našu školu?

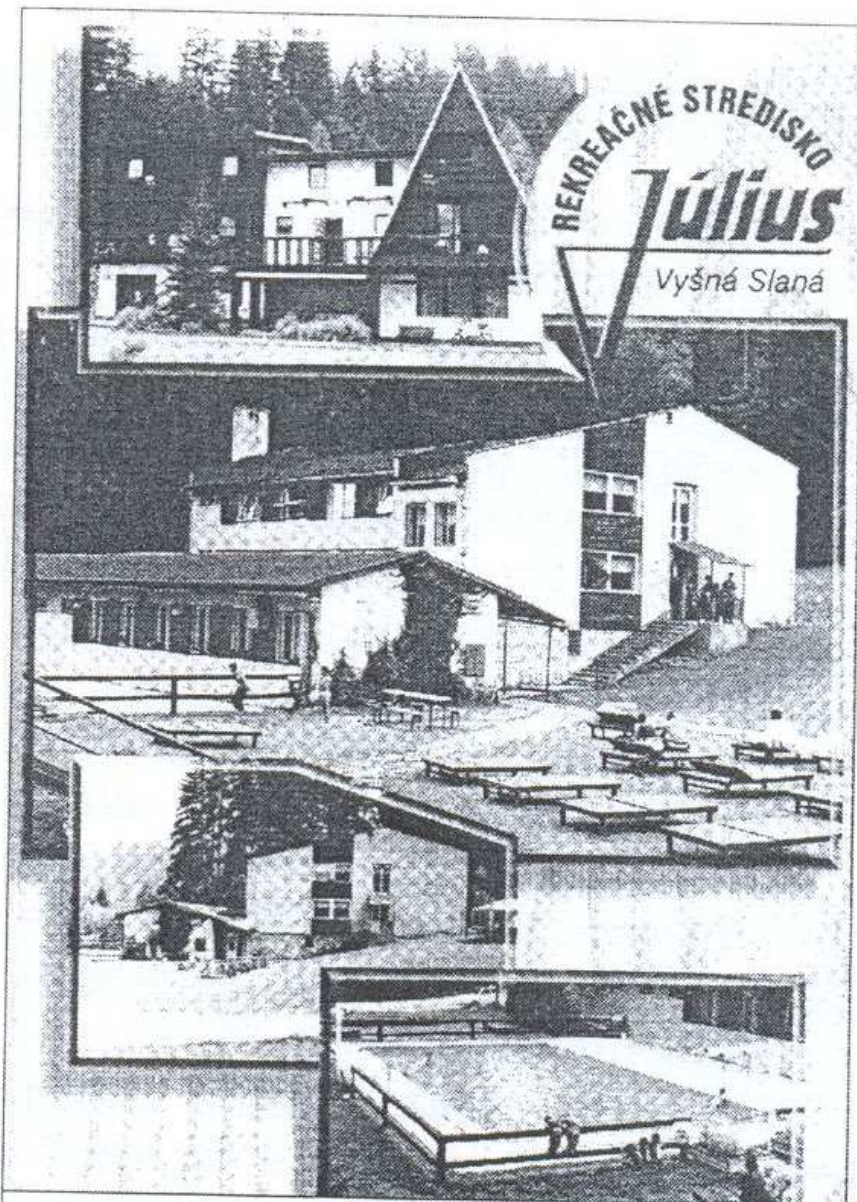
Pán riaditeľ mi zavolať ako „novodôchodcovi“. Ponúkol mi zastupovanie za pani učiteľku Mgr. M.Krupovú. Ja som ponuku prijal a teraz som tu.

5. Ako ste si zvykli na našich žiakov?

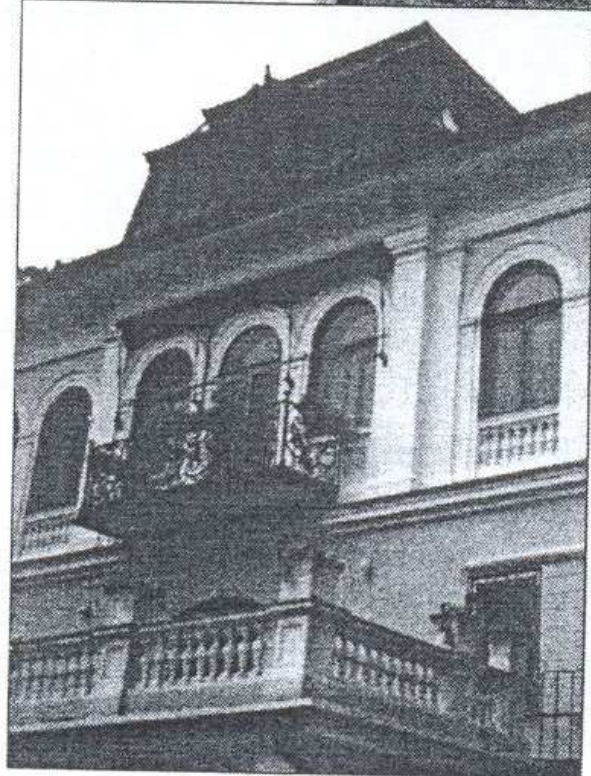
Zatiaľ dobre. Je tu veľa žiakov, ktorí sú múdri, rozhladení, smelí; vedia sa orientovať v danom učive; majú záujem vzdelávať sa. Avšak i o opaku by sa dalo hovoriť. Žiaľ, je to dôsledok spôsobu života v našej súčasnej spoločnosti, ktorá akoby sa hanbila za vzdelaných ľudí. Lenže bez nich nič na Slovensku nedosiahneme.

L. Krajčovičová, Z. Donková 9.c

Š v k p o r l r a e e

Vo chvíľach odpočinku

Kaštieľ Betliar

Foto : J. Chaben, 3.a

Môj koníček je veľký kôň

Ked' som bola malá, koňa som tak dobre nepoznala. Nemala som ho možnosť vidieť ako teraz. Ale aj tak bol kôň moje najobľúbenejšie zvieratko. Teraz už koňa očistím, aj si na ňom zajazdím. Začalo sa to na jazdeckom kurze, ktorý mi zaplatil krstný otec. Išla som tam aj s mojou sesternicou. Bolo to cez prázdniny. Len čo sme tam dorazili, utekali sme do stajne. Bolo tam veľa krásnych koní. Najviac sa mi zapáčila kobyľka Fatima. Celý kurz som svoju pozornosť venovala jej. Ked' už

bol posledný deň kurzu, mali sme ísť samostatne krokom. Čakala som, kým si budem môcť zajazdiť. Ked' som konečne prišla na rad, bola som celá natešená. Vysadla som na koňa a dala som mu holeň do slabiny. Kôň sa pohol a ja som na ňom išla celkom sama. Cítila som sa skvele. Prešla som niekoľko okruhov, no vtom sa stalo niečo neočakávané. Kôň sa rozcválal. Chvíľu som sa udržala, no potom....TRESK! Oblúkom som zletela dolu. Našťastie sa mi nič nestalo. Bol to naozaj zaujímavý zážitok. Ešte stále chodím do stajní za koňmi. Veľmi ma to baví. Kôň ja mojím veľkým snom a koníčkom.

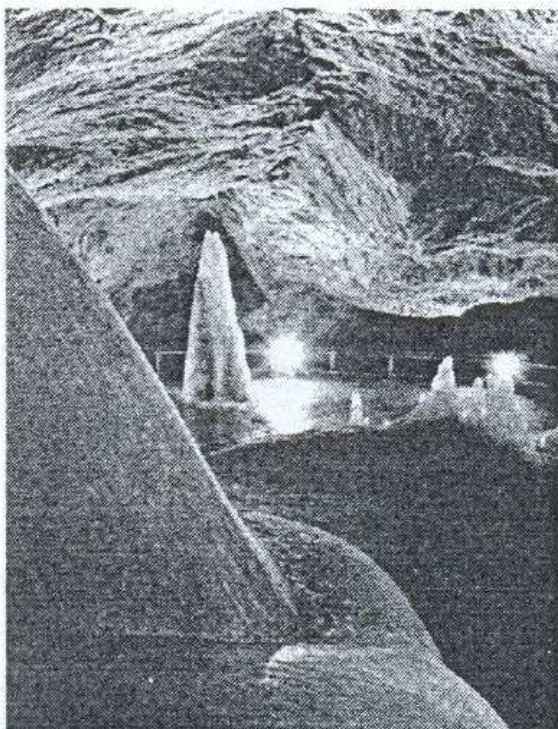
Jarka Knapcová, 5.a

Môj prázdninový príbeh

Veľmi som sa tešil na zimné prázdniny. Konečne bol piatok. Cestou do školy som rozmýšľal, čo budem robiť popoludní. V škole chlapci rozprávali, ako prežijú voľné dni. Ja som sa už dávno chcel ísť pozrieť k jazierku Urbárske, kde v lete chodievam veľmi často na ryby a dobre poznám každé zákutie. Je tam veľmi pekne, ale nikdy som tam nebol v zime. Všade bolo plno snehu a ja som si nevedel predstaviť, ako to tam asi vyzerá prikryté snehovou perinou. Ani som sa nemohol dočkať, kedy skončí vyučovanie a budem doma. Keď som sa vrátil domov, spýtal som sa maminy, či by som sa mohol ísť pozrieť na Urbárske. Aby som nešiel sám, zavolať som svojho kamaráta Maja a spolu sme sa vybrali na prechádzku zimnou krajinou. Bol krásny zimný deň. Cesta bola zasypaná snehom a mráz nás štípal na lícach. Kráčali sme pomaly a rozprávali sme sa. Z oblohy sa sypal sneh ako z rozpáranej periny. Zrazu sme ďaleko od nás zazreli postavu. Bola to postava malého chlapca ako sme boli my dvaja. Postava sa pomaly približovala a my sme spoznali, že to je Paľo. Paľo je neposlušný a zlomyseľný chlapec. Rozbehli sme sa k jazeru, ale on sa pustil za nami. Po hlbokom a sypkom snehu sa nám utekalo veľmi ťažko. K jazeru sme prišli všetci traja. Bolo tam krásne. Všade naokolo ticho a bielo. Stromy pri jazere stáli zahalené do snehových kožuchov a konáre sa len ohýbali pod ťarchou snehu. Jazero bolo zamrznuté a zasypané snehom. Majo s Paľom sa rozhodli, že sa pôjdu šmýkať na ľad. Ja som stál na brehu a pozoroval som ich. Na zasneženej hladine jazera zostávali po nich dlhé čiary. Keď sa pošmýkali, vracali sa k brehu. Zrazu sa priblížili k miestu, kde bol ľad veľmi tenký. Paľo Maja posotil a Majo sa preboril do jazera. Voda mu siahala po kolená. Veľmi som sa zľakol. Paľo sa začal smiať, ale mne do smiechu nebolo. Sledoval som Maja, ako sa chytal trávy a pomaly vyliezal von. Nohy mal mokré po kolená a zuby mu drkotali od zimy. Cesta domov trvala nekonečne. Báľ som sa, že Majo premrzne. Paľo sa mu celú cestu posmieval. My sme si ho ale nevšímali. Mali sme starosti sami so sebou. Majovi bolo veľmi zima, ale držal sa statočne. Nakoniec sme šťastne prišli domov. Bol som rád, že sa všetko dobre skončilo a Majo neochorel. Na tento výlet budeme určite veľmi dlho spomínať. Táto zimná príhoda však nepokazí moje doterajšie pekné spomienky na jazero Urbárske.

A. Krúpa, 5. d

Jaskyne - bizarné chrámy prírody

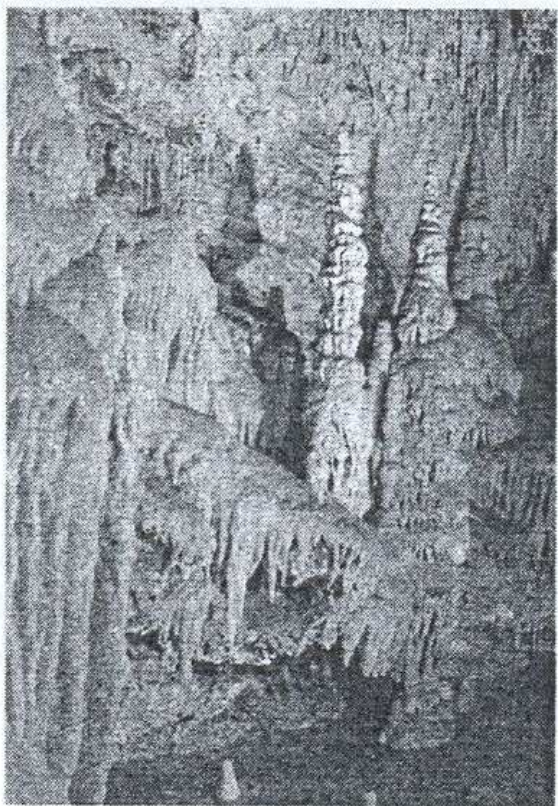

Dobšinská ľadová jaskyňa

Najväčšia zaľadnená jaskyňa v SR - naša malá „Antarktída“. Hrúbka ľadu na podlahe dosahuje 25m, jeho objem asi 150 000 m³. Prvá elektricky osvetlená jaskyňa v Európe.

Domica

Vyššie 5km dlhá jaskyňa v Slovenskom krase. Významná archeologická lokalita - praveká osada z mladšej doby kamennej. Je časťou jaskynného systému (22km), jediného v SR, ktorý prechádza v podzemí do susedného štátu. Turisti tento atraktívny prechod využívajú.

Ochtinská aragonitová jaskyňa

Najväčšia a najkrajšia aragonitová jaskyňa v SR, jediná „aragonitka“ na Slovensku (aragonit - uhličitan vápenatý, bielo až hnedo sfarbený vápenec). Objavili ju robotníci pri geologickom prieskume v Gemerskom rudohorí pri Jelšave roku 1954, sprístupnená je od roku 1972.

TWEENS

Daniela a Veronika Nízlové sa narodili 15. mája 1986. Všetci v ich rodine krásne spievajú, okrem otcovej mamy, tá má vraj hudobný hluch. Známe tváre sa z nich stali 15. mája 2000, kedy podpísali zmluvu s Produkčným domom Forza na vydanie prvého cédečka Tweens. Zo začiatku im na koncertoch robili tanečný sprievod kamarátky. Teraz už tancujú so skupinou Cute Home Girls. Páčia sa im pesničky Céline Dion a Shanie Twain. Často sa zahrajú jedna na druhú. Svoju podobu nikdy pri písomkách nevyužívajú, na základnej škole ich skúšali spolu. 13.marca sa na pohovoroch dozvedeli spolužiačky, že budú chodiť so známymi tweenskami. Keď prišli do školy, všetci po nich pokukávali. Bolo im to dosť nepríjemné. Všetci ich poznali, ale oni nikoho. Rady sa kolobežkujú, plávajú a počúvajú hudbu. Keď ide okolo nich päť chalanov, obidve ukážu na toho istého. Zaujímajú ich chalani do 20 rokov.

VIZITKA

MENO:	Veronika a Daniela Nízlové
DÁTUM NARODENIA:	15. máj 1986
PRVÉ VYSTÚPENIE:	ako 3-ročné v škôlke
OBLÚBENÉ JEDLO:	bryndzové halušky
OBLÚBENÝ KVET:	ruža
ALBUMY:	Tweens, Máme čas

Najviac si rozumejú so skupinami INÉ KAFE a NO NAME. Niektoré kostýmy im navrhuje mama. Najlepšie sa cítia v džínsoch a teniskách. Veronika vie lepšie upravovať vlasy ako Daniela. Daniele ide úloha rýchlejšie do hlavy ako Veronike. Na aktuálnej platni MÁME ČAS si zaspievali s Vašom Patejdlom a Michalom Davidom. Od januára uvádzajú novú hudobnú reláciu HITBOX. Moderovanie si už vyskúšali v relácii DETSKÝ KLÚČ.

Iné Kafe

To je Vratko (spev, gitara); Forus (basgitara) a Dano (bicie).

Kapela vznikla koncom roku 1995 v jednej garáži na okraji Bratislavy. O 3 roky neskôr vydali chalani vo vlastnom vydavateľstve prvú dosku - Vitaj. Okrem úspešného parodického megahitu 090x bolo na albume 13 skvelých neopunkových pesničiek. Druhý album s názvom Čumil producentsky podporil aj Yxo zo skupiny Hex. Po zmenách v kapele dal líder skupiny Vratko v lete dohromady novú zostavu, ktorá v septembri 2000 vydala ďalší album Je tu niekto? V ankete Slávik 2000 získali ocenenie Skokan roka a v kategórii Skupina sa umiestnili na 4. mieste a za predaj dosky Je tu niekto?

získali zlatú a potom platinovú dosku. V súčasnosti sa počet predaných nosičov pohybuje okolo čísla 30 000. 14.mája 2001 skupine vyšla dokonca i kniha Úspešne zapojení, ktorá mapuje históriu a vývoj jednej z najúspešnejších kapiel na Slovensku. Tento rok 5. septembra kapele vyšiel zatiaľ posledný album Príbeh. Kto má záujem, môže si o skupine Iné Kafe taktiež prečítať na internetovej adrese www.inekafe.sk

Z. Balážová, N. Michalková, 9.c

Príslovia a porekadlá

Kto chce dlho žiť, má len vodu piť.

Lepšie mlčané ako vrčané.

Svet sa mení a my s ním.

Kto má zdravie, má všetko.

Dievča klebetnica je daromnica.

Múdry sa usmieva a blázon rehoce.

Všetka sláva - poľná tráva.

Sila horu lomí.

Nie slovom, ale skutkom.

Sadaj malý u starého a nauč sa kumštu jeho.

Nikto si nevyplače oči pre cudzie nešťastie.

Ľahko je privykať, ťažko je odvykať.

Kto ťa napomína, maj ho za priateľa.

Aj z pustej stodoly niekedy sova vyletí.

Ľudí sa rad', rozumu sa drž.

Čelom múr neprebiješ.

Kto neskoro chodí, sám sebe škodí.

R. Kozáček, 5.c

Zaujímavosti

- *prvé mince sa používali v Lýdií, v dnešnom Turecku, pred viac ako 2700 rokmi*
- *mená dinosaurov sú obyčajne latinské opisy ich vzhľadu alebo správania*

STEGOSAURUS znamená „zastrašený jašter“

TRICERATOPS znamená „trojrohá tvár“

- jeden pár králikov by mohol počas troch rokov pri ideálnych podmienkach vytvoriť rodinu zloženú z 33mil. členov
- slony spotrebujú denne 250kg rastlín
- mravec unesie 50-krát ťažší náklad ako sám váži
je to, akoby sme zdvihli nákladné auto
- Fínsko má vyše 60 tisíc jazier
- zmrzlinu priniesol do Európy Marco Polo z Číny
- hracie karty vynášli ženy v čínskych háremoch pred 1000 rokmi
- roku 1860 bol vynájdený telefón
- 14 mil. detí na juhu každoročne umiera na podvýživu
- 4,6 mil. detí umiera na hnačky
- 2 mld. ľudí trpí sústavným nedostatkom vody
- ak by ste nepretržite kričali 8 rokov, 7 mesiacov a 6 dní, vyprodukovali by ste toľko zvukovej energie, ktorá by stačila na ohriatie jednej šálky kávy
- šváb dokáže žiť až 9dní bez hlavy a až potom zomrie
- ak budete búchať hlavou o stenu, za jednu hodinu spálite 150 kalórií
- praváci žijú v priemere o 9 rokov dlhšie ako ľaváci
- motýle ochutnávajú nohami
- blcha dokáže skočiť do diaľky rovnajúcej sa 350 násobku jej dĺžky? To ako keby ste dokázali preskočiť futbalové ihrisko.
- najsilnejší sval na ľudskom tele je jazyk

Viete, že

- sumec má viac ako 27 000 chuťových pohárikov
- pštrosie oko je väčšie ako jeho mozog

A teraz niečo zo Slovenska...

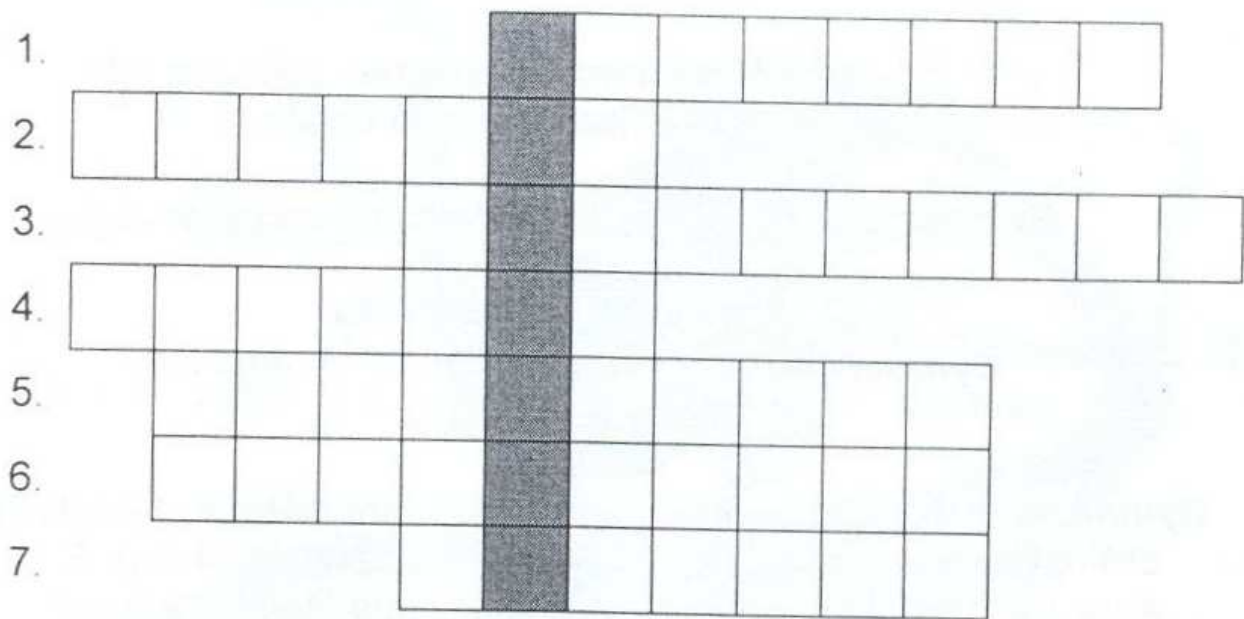
- v Starej Turej dodnes stojí stĺp hanby
- v Bernolákove je cintorín psov
- v Podhorí pri Beluši rastie 200 ročná jabloň, ktorá po preštepení rodí 16 druhov jabĺk
- prvá poštová linka na území Slovenska Bratislava-Ružomberok-Košice vznikla roku 1558

NAJ....

- najchudobnejšia krajina na svete je Haiti
- najvyšší človek na Zemi P. Warlow z USA meral 272cm
- najväčšie hračkárstvo na svete je v Londýne. Na Vianoce v ňom pracuje vyše 400 ľudí
- najväčšie krúpy padali v Bangladéši v roku 1987. Mali hmotnosť okolo 1kg
- najvyšší počet bicyklov je v Číne
- najväčší diamant našli roku 1905 v JAR. Má 3106 karátov
- taktiež sa v JAR nachádza strom s najväčším obvodom, ktorý činí 54m
- najviac prípojok na internet je v USA
- najdlhšia hranica na svete je medzi USA a Kanadou. Meria 6000km
- najväčšia pyramída je v Mexiku

V
i
e
t
e
,
ž
e

Tajnička

1. Školský predmet, kde maľujeme a kreslíme
2. Predmet, kde sa učíme dejiny
3. Predmet, kde počítame
4. Predmet, kde spievame
5. Predmet, kde sa učíme o prírode
6. Miestnosť, kde cvičíme
7. Predmet, kde sa učíme o Zemi

KAM ?

Bilingválne gymnázium, Bratislava, Bilíkova 24

Jaroslava Baranovičová, 9.c

Gymnázium J.Hronca, Bratislava, Novohradská 1

Ľubomír Novák, 9.c

Gymnázium Ľ.Štúra, Trenčín, UL.1.mája č.2

Matej Hrnčár, 9.d

Gymnázium M.R.Štefánika, Nové Mesto nad Váhom, Športová 41

Eliška Časárová, 9.a

Anna Čillíková, 9.c

Tomáš Feranec, 9.c

Michal Gábor, 9.c

Martin Hrabovský, 9.d

Veronika Hamerlíková, 9.b

Miroslava Jahodová, 9.c

Martin Jánošík, 9.c

Veronika Kolníková, 9.a

Lucia Krajčovičová, 9.c

Marcel Kucharík, 9.c

Michaela Majerníková, 9.d

Peter Malečka, 9.c

Monika Maličková, 9.c

Ivana Mocková, 9.c

Michal Perejda, 9.c

Kristína Rendošová, 9.a

Katarína Šebíková, 9.c

Ján Šimončíč, 9.c

Jana Šimončíčová, 9.c

Veronika Šterbová, 9.c

Jakub Švarko, 9.d

Leonardo Valois, 9.d

Igor Vavák, 9.c

Michaela Zajoncová, 9.c

Zuzana Zelková, 9.d

Hotelová akadémia Ľ.Wintera, Piešťany, Stromová 34

Zuzana Balážová, 9.c

Matúš Pevný, 9.b

Obchodná akadémia, Trenčín, M.Rázusa 1

Zuzana Donková, 9.c

Lukáš Fiam, 9.b

Lenka Kuchová, 9.c

Tomáš Mašán, 9.d

Terézia Migašová, 9.b

Natália Michalková, 9.c

Lukáš Ohrablo, 9.d

Martina Pavlíková, 9.d

Ivana Stachová, 9.a

Alena Sulová, 9.b

Pedagogická a kultúrna akadémia, Modra, Sokolská 6

Natália Bulková, 9.a

Miroslava Ondrašovičová, 9.d

Zuzana Nedorostová, 9.b

SOU elektrotechnické, Stará Turá, Športová 1

Tomáš Bohuš, 9.b

Erik Pastorek, 9.b

Branislav Mitana, 9.a

Lenka Vičíková, 9.d

SPŠ elektrotechnická, Stará Turá, Ul.gen.M.R.Štefánika 372/2

Matúš Fabian, 9.a

Martin Hajdušek, 9.d

***SOU poľnohospodárske – potravinárske,
Nové Mesto nad Váhom, Jánošíkova 4***

Tatiana Černejková, 9.a

Roman Ochodnický, 9.b

Veronika Hamžíková, 9.b

Peter Paška, 9.a

Matej Kotvan, 9.a

Eva Poláková, 9.b

Veronika Krišková, 9.b

Peter Polešenský, 9.d

Oldřich Leták, 9.d

SPŠ odevná, Trenčín, Staničná 8

Zuzana Kováčová, 9.b

***Združená stredná škola obchodu a služieb,
Nové Mesto nad Váhom, Trenčianska 1880/20***

Lukáš Chrenko, 9.a

Lukáš Marták, 9.a

Tomáš Gába, 9.d

Simona Medová, 9.b

Róbert Gubčík, 9.d

Veronika Ovšáková, 9.c

Andrej Hodulík, 9.b

Eva Podolanová, 9.a

Peter Kozoň, 9.b

Martin Petrovský, 9.a

Lukáš Laurenčík, 9.a

Michaela Sláviková, 9.d

Simona Lysá, 9.b

Kristína Vargová, 9.a

Emília Mahríková, 9.a

Michal Žitňanský, 9.d

SPŠ stavebná O.Belluša, Trenčín, Staničná 4

Peter Bublavý, 9.b

Miroslav Šlepecký, 9.d

Filip Adam, 9.d

Združená stredná škola sklárska, Lednické Rovne, Súhradka 193

Miroslava Vičíková, 9.b

**Združená stredná škola obchodu a služieb,
Trenčín, P.Jilemnického 24**

Matej Gálik, 9.c

**Združená stredná priemyselná škola,
Nové Mesto nad Váhom, Bzinská 11**

Matej Bugár, 9.a

Eva Bukovenová, 9.a

Jozef Čáchotský, 9.b

Marek Hromada, 9.b

Matúš Jakube, 9.b

Miroslav Klimo, 9.a

Veronika Kohútová, 9.d

Tomáš Urminský, 9.c

Oto Machala, 9.a

Michal Pavlík, 9.a

Lukáš Pisklák, 9.b

Miroslav Polúch, 9.d

Štefan Ševčík, 9.b

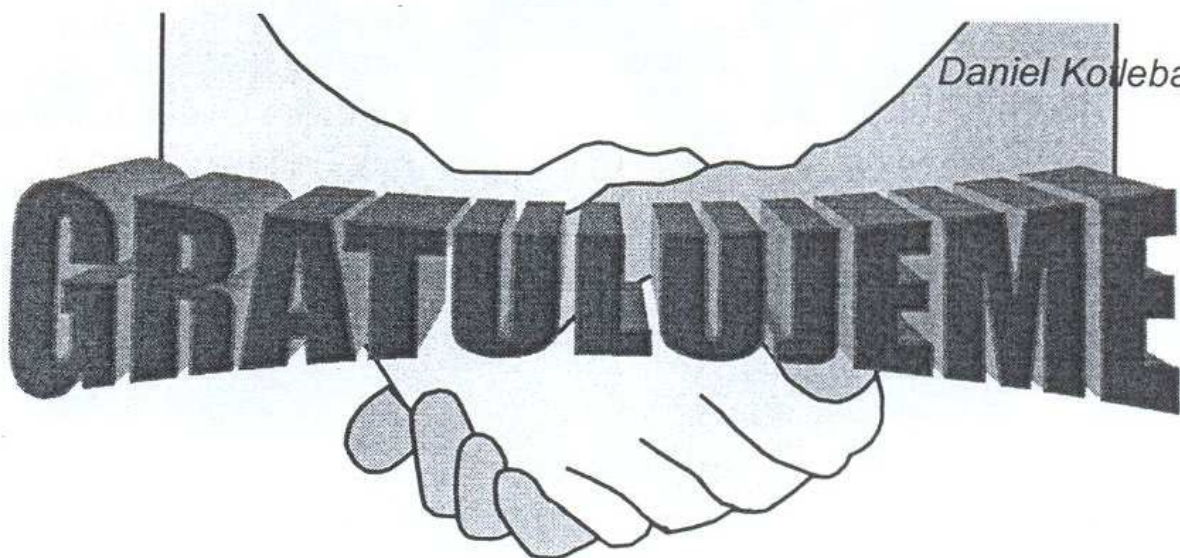
Lucia Trebatická, 9.c

Tomáš Tutka, 9.c

Milan Machajdík, 9.a

Katarína Žuchová, 9.a

Daniel Kotleba, 7.c

Výsledky súťaží v šk.roku 2001/2002

Matematická olympiáda 9.r - okresné kolo

5.miesto Novák L. 9.c

postup do krajského kola

Matematická olympiáda 9.r - krajské kolo

9.miesto Novák L. 9.c

Žiaka pripravovala p.uč. RNDr. R. Hlavatá

Matematická olympiáda 7.ročník – okresné kolo

2.miesto Kotleba D. 7.c

Žiaka pripravoval p.uč. Šimovec

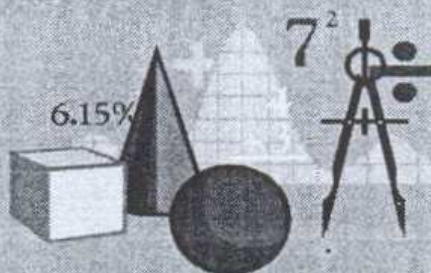
Matematická olympiáda 5.ročník – okresné kolo

4.miesto Jamborek M. 5.a

16.miesto Šimončíčová S. úspešná riešiteľka

19.miesto Čechvala L. úspešný riešiteľ

Žiakov pripravovala p.zást. Justiňáková

Fyzikálna olympiáda – okresné kolo

2.miesto Kucharík M. 9.c

postup do krajského kola

5.miesto Novák L.

9.c postup do krajského kola

Fyzikálna olympiáda – krajské kolo

3.miesto Kucharík M. 9.c

13.miesto Novák L. 9.c

Žiakov pripravovala p.uč. Hučková

Chemická olympiáda – okresné kolo

2.miesto Kucharík M. 9.c

postup do krajského kola

3.miesto Novák L. 9.c

postup do krajského kola

8.miesto Urminský T. 9.c

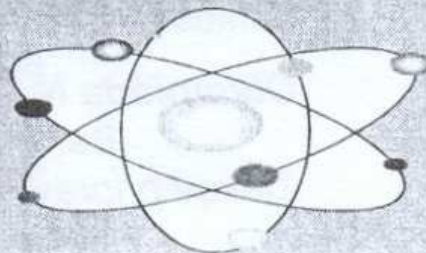
13.miesto Mocková I. 9.c

Chemická olympiáda – krajské kolo

9.miesto Novák L. 9.c

12.miesto Kucharík M. 9.c

Žiakov pripravoval p.uč. Dedík

Astronomická súťaž „Čo vieš o hviezdach“ – okresy TN, NM, MY

3.miesto Novák L. 9.c postup do krajského kola

Astronomická súťaž „Čo vieš o hviezdach“ – krajské kolo

3.miesto Novák L. 9.c postup do celoštátneho kola

Astronomická súťaž „Čo vieš o hviezdach“ – celoštátne kolo

20.miesto Novák L. 9.c

Žiaka pripravoval p.uč. Bezák

Geografická olympiáda – okresné kolo

2.miesto Malíček J. 6.c

4.miesto Rendošová K. 9.a

5.miesto Horečný O. 5.a

5.miesto Ondrejčka J. 6.c

5.miesto Fabian M. 9.a

6.miesto Jakubec M. 7.c

postup do krajského kola

Geografická olympiáda - krajské kolo

20.miesto Malíček J. 6.c

úspešný riešiteľ

Žiakov pripravoval pán učiteľ Less

Biblická olympiáda – okresné kolo

4.miesto Dedíková Z. 9.b

Vitek J. 6.c

Augusta L. 6.c

Žiakov pripravovala p.uč. Ochránková

Olympiáda AJ – okresné kolo

2.miesto Marták M. 7.c

Žiaka pripravovala p.uč. Jamborová

Olympiáda NJ – okresné kolo

1.miesto Baranovičová J. 9.c

postup do krajského kola

3.miesto Čačíková B. 7.c

Olympiáda NJ – krajské kolo

Baranovičová J. 9.c

úspešná

Žiakov pripravovala p.uč. Ščepková

Prednes poézie a prózy „Podjavorinskej Bzince“ - obvodové kolo

I.A kategória – poézia

1.miesto Světlíková D. 4.c postup do okresného kola

I.A kategória – próza

2.miesto Kališ R. 4.d postup do okresného kola

II.A kategória – poézia

2.miesto Kurišová A. 6.c postup do okresného kola

II.B kategória – próza

2.miesto Vítek J. 6.c postup do okresného kola

3.miesto Podhradská M. 5.c postup do okresného kola II.B

III.kategória – próza

2.miesto Ondrašovičová M. 9.d postup do okresného kola

Žiakov pripravovali p.uč.Haláková, p.uč.Gašpar, p.uč.Košťálová,
p.uč.Poriezová, p.uč.Ščepková

Prednes poézie a prózy „Podjavorinskej Bzince“ - okresné kolo

I.kategória – poézia

3.miesto Světlíková D. 4.c

II.kategória – poézia

1.miesto Kurišová A. 6.c postup do krajského kola

II.kategória – próza

2.miesto Podhradská M. 5.c

3.miesto Vítek J. 6.c

Žiakov pripravovali p.uč.Haláková, p.uč.Košťálová, p.uč.Poriezová

Prednes poézie a prózy „Podjavorinskej Bzince“ - krajské kolo

II.kategória – poézia

2.miesto Kurišová A. 6.c

Žiačku pripravovala p.uč.Košťálová

Rozprávkové vretienko – okresné kolo

1.miesto Kurišová A. 6.c

Žiačku pripravovala p.uč.Košťálová

Spevácka súťaž „Slávik 2002“ – okresné kolo

II.kategória

1.miesto Drobná Z. 4.c

Žiačku pripravovala p.uč.Klimentová

Súťaž zručnosti – okresné kolo

3.miesto

Školuda D.

8.b

Žiaka pripravovala p.uč. Valová L'.

Výtvarná súťaž „Zelený svet“

Ocenený Bakoš T. 5.c

Žiaka pripravovala p.uč. Valová L'.

Výtvarná súťaž „Aj teba sa to týka“

1.miesto Šimončíč J. 9.c

2.miesto Donková Z. 9.c

3.miesto Jahodová M. 9.c

Medzinárodný výtvarný festival ICHAF – DANUBIANA 2002

Ocenený projekt – kolekcia malieb na športovú tematiku

„Moje práva a povinnosti“

ZŠ, Ul.kpt.Nálepku 12, Nové Mesto nad Váhom

Výtvarný pedagóg p.uč. Valová L'.

Gymnastický štvorboj - okresné kolo, žiaci 3.-4.ročníka

4.miesto Chlapci

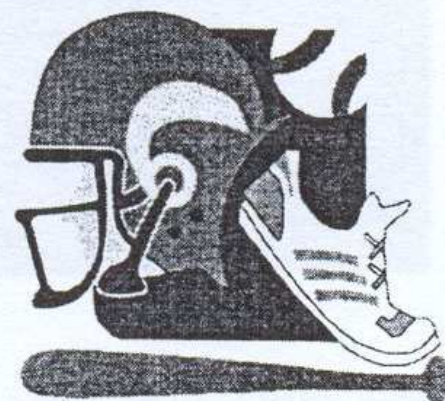
2.miesto Dievčatá

Žiakov pripravovala p.uč. Haláková a p.uč. Sokolová

Basketbal st.žiaci - okresné kolo

1.miesto St.žiaci

Žiakov pripravoval p.uč. Čačík

Malý futbal st.žiaci – okresné finále

4.miesto St.žiaci, ZŠ Ul.kpt Nálepku NMnV

Pripravoval p.uč. Čačík

Vybíjaná 3.-4.ročník - okresné kolo

1.miesto Dievčatá zisk putovného pohára

1.miesto Chlapci zisk putovného pohára

Dievčatá a chlapcov pripravovala p.uč. Haláková a p.uč. Sokolová

Vybíjaná dievčat – oblastné kolo

1.miesto Dievčatá ZŠ, Ul.kpt.Nálepku Nové Mesto nad Váhom

Redakčná rada :

PaedDr. Kollár Vladimír

*Šimončíčová Soňa 5.a, Knapcová Jarmila 5.a,
Ondrišáková Zuzana 6.c, Hašáková Linda 6.c,
Novosádová Lucia 6.c, Antalová Daniela 6.c,
Galajdová Lucia 6.c, Kozáček Richard 5.c,
Kotleba Daniel 7.c, Balážová Zuzana 9.c,
Donková Zuzana 9.c, Krajčovičová Lucia 9.c,
Michalková Natália 9.c*

Jazyková úprava :

Mgr. Šelepáková Ľuba

Grafická úprava :

Bezák Jozef, prom.fyzik

Základná škola na ulici kpt. Nálepku sa špecializuje na vyučovanie cudzích jazykov. Dnešná doba si vyžaduje ovládanie cudzích rečí. Aj ja som sa rozhodla, že sa do jazykovej triedy prihlásim. Na konci druhého ročníka sme robili prijímacie skúšky. Prihlásilo sa veľa detí. V treťom ročníku boli

vytvorené dve jazykové triedy. Ja

som bola

v triede

3.a.

Jazyková trieda

Vyučovala nás pani učiteľka Mária Kollárová. Anglický jazyk nás učila pani učiteľka Zuzana Adamová, časť mojich spolužiakov sa učila nemecký jazyk. Triedu 3.c učila pani učiteľka Hana Kozlíková. V týchto istých kolektívoch sme zostali aj vo štvrtom ročníku. Malá zmena nastala v piatom ročníku, keď niektorí žiaci odišli na osemročné gymnázium. Aby sme sa cudzí jazyk dobre naučili a vedeli sa dohovoriť, každý deň máme jednu hodinu cudzieho jazyka. My, angličtinári, máme jednu hodinu konverzácie týždenne. Učiť sa v jazykovej triede je trocha náročnejšie ako v triede klasickej. Svedčia o tom aj polročné výsledky. Prospech niektorých žiakov sa zhoršil. V niektorých predmetoch dosiahli iba dobré výsledky. Väčšina však dosahuje výsledky výborné a veľmi dobré. Patríme medzi najlepšie triedy na škole. Dostali sme za to odmenu: výlet do televízie MARKÍZA na nakrúcanie detskej relácie Kakao.

Soňa Šimončíčová, 5.a

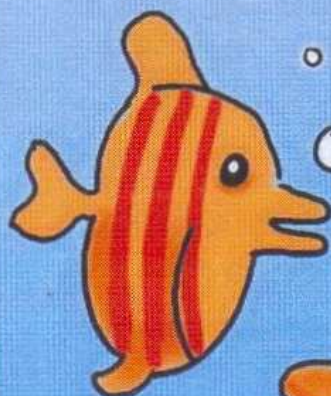
SPÍDY

multivitamín pre deti

Tri ovocné príchute
v jednej krabičke.

**Chceš byť zdravý ako ryba?
Vitamíny užít treba!
SPÍDY ich má veľmi rád.
Chceš byť jeho kamarát?**

Zloženie: vit. C 18mg, vit. E 3,0mg,
niacinamid 5,4mg, kyselina pantothénová 1,8mg,
vitamin B1 0,42mg, vit. B2 0,48mg,
vit. B6 0,60mg, vit. B12 0,30µg, kyselina listová
60µg, D-biotín 45µg.

 SALVIAFARM